

	Object: Madárdal
	Museum: Ferenczy Múzeumi Centrum Fő tér 2-5. 2000 Szentendre +36-26-310-244
	Collection: Képzőművészeti Gyűjtemény
	Inventory number: SZFM_K_69.30.

Description

Paizs Goebel Jenő (1896, Budapest – 1944, Budapest) a XX. század eleji magyar képzőművészet meghatározó alakja. Grafikai és üvegfestészeti tanulmányai után 1916 és 1924 között a Képzőművészeti Főiskolán előbb Zemplényi Tivadar, később Réti István és Lyka Károly tanítványa lett. Művészi eszköztára több forrásra is támaszkodott. Nagy hatással voltak rá a hazai neoklasszicista törekvések, főiskolai gyakorlatát a nagybányai művésztelepen töltötte, Onódi Bélával közösen pedig felkeresték a kecskeméti művésztelepet. 1924-ben Barbizonba, majd Párizsba látogatott, ahol a rousseau-i természetkultusz, a tájkép lélekállapotként való megjelenítésének hatása alá került. 1926-ban a szentendrei művésztelep és a Szentendrei Festők Társaságának alapító tagja lett. Gyermekkori betegsége után keletkezett nagyothallása és beszédnehézségei miatt visszahúzódó, a saját álomvilágába merülő személyiség volt. Ember és természet különös kapcsolata, gazdag színekben felszabaduló álomvilág és a realitás lényegi összefüggései érhetők tetten festményein. Lírai megfogalmazású, bensőséges lelki tájképek, személyes hangvétellű önarcképek, a metafizikus festészet ihlette egyedi motívumkészlettel kísérletező szuggesztív víziói alkotják életművét.

Szimbolikus megformálású művén erkélyrács mögött karcsú, zöld ruhás női figura figyel a fán fészkelő három madárfiókát. A vibráló színekkel és hullámzó formákkal szerkesztett zárt kert, a világtól elkerített hortus conclusus az egykori paradicsomi teljességet és tisztaságot jelképezi.

Basic data

Material/Technique:

Fa / tempera

Measurements:

méret: 120 x 100 cm, K:136 x 111,3 cm

Events

Painted

When

1934

Who Jenő Paizs Goebel (1896-1944)

Where